

Wykazano, że sekwencja «בְּיוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם», zawarta w Jr 31,32b – ma przede wszystkim podkreślać *równoczesność*, zachodzącą pomiędzy dniem zawarcia przymierza a dniem ujęcia ojców za rękę w celu wyprowadzenia ich z Egiptu. Na tej podstawie odczytano analizowane proroctwo Jr 31,31–32, zwracając uwagę na końcowe słowa „**aby wyprowadzić**”: Bóg zawarł przymierze z ojcami w dniu, w którym jeszcze ich nie wyprowadził, lecz zaczął wyprowadzać – ujął, aby wyprowadzić.

Dniem tym nie jest dzień zawarcia przymierza na Synaju, lecz dzień, opisany szczególnie w Wj 13,17–14,31. Wtedy bowiem Bóg, aby wieść (נחה): Wj 13,15.21; 15,13) Izraela drogą ku wolności, niejako ujął go za rękę, dając mu widzialny znak swej obecności: słup ognia i słup obłoku, idący przed Ludem tak, jak idzie przewodnik. Wcześniej Izrael nie był w drodze, lecz pozostawał na miejscu, w niewoli Egipcjan. Później zaś (na Synaju) Pan nie musiał „ujmować za rękę” Izraela, aby go wyprowadzić – dokonał już tego wcześniej, dnia 15. Abib.

2.4. Elementy przymierza w Księdze Proroka Ezechiela 16,6–8; 20,5–10; 23,1–49 jako uzupełnienie proroctwa Jeremiasza 11,1–8; 31,31–33

2.4.1. Wstęp

Warto zastanowić się nad następującym pytaniem: czy nie jest prawdą, że przymierze synajskie jest w centrum zainteresowania Starego Testamentu?

W Księdze Powtórzonego Prawa (5,2) znajduje się następujące stwierdzenie:

^{BTP} Pan, Bóg nasz, zawarł z nami przymierze na Horebie.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְרִית בְּהַר־בְּנֵי־שֵׁן^{WTT}

Przymierze synajskie i jego odnowienie jest w centrum uwagi współczesnej egzegezy Księgi Powtórzonego Prawa i wielu innych ksiąg Starego Testamentu⁴⁹⁹. Wydawać by się mogło, że tak samo było w całej historii Izraela.

⁴⁹⁹ Przymierze na Synaju jest też w centrum współczesnej teologii przymierza i prób jego wyjaśnienia w oparciu o literackie zasady zapisywania starożytnych hetyckich traktatów przymierzy: por. W. J. Harrington, *Klucz do Biblii*, tłum. J. Marzęcki, Warszawa 1984, s. 209–210.